

Avhopp från Desertec

Siemens och Bosch hoppar nu av industrimegasolprojektet Desertec som skulle förse hela Europa med solenergi från Nordafrika 2050. Nu hoppar även Spanien av politiskt. Inga tyska politiker men däremot EU:s energikommissionär var på plats vid Desertecs årliga möte i Berlin i november. Kostnaderna för superelledningarna är enorma. 400 miljarder euro beräknas kostnaden för Desertec till. Tysk industri har goda kontakter med Marocko som vill bygga sol och vindkraftverk i ockuperade Västsahara.

Upphäv handelsavtalen!

Tidningen Folkbladet jämför i en ledare den 2 november Palestinafrågan och Västsaharafrågan och kräver att EU upphäver eller fryser handelsavtalen med Israel och Marocko så länge brotten mot folkrätten och övergreppen på befolkningarna pågår. I oktober röstade eu-parlamentet för en uppgradering av handelsavtalet med Israel. Det är verkligen fel väg att gå. Nu krävs handling. Utrikesminister Carl Bildt borde agera inom EU, skriver man.

KRÖNIKAN

Desertec är inget för oss

Som miljöpartist förväntas man antagligen jubla över Desertec, världens i särklass största satsning på solenergi! Men bara för att en energikälla är förnybar behöver den inte nödvändigtvis vara förenlig med grön ideologi. Ibland kan folk argt säga att "Ni säger nej till allt" När man varken vill ha kolkraft eller kärnkraft eller nya motorvägar. Men grön ideologi bygger på att skapa win-win lösningar med samarbete där varken natur, framtida generationer eller nu levande människor, som ej kan påverka beslutet, drabbas. Traditionellt har dock ekonomin ofta fungerat enligt devisen: "Jag tjänar på detta och jag har makt, därför genomför jag detta." Desertec påminner trots sin solenergi mest om det senare synsättet.

Förnybar energi är bra för att den inte är ändlig. Men förnybar energi har andra fördelar som att den minskar konflikten om råvaror, kan byggas decentraliserat och därmed ökar "energidemokratin", vi kan alla bli vår egen elproducent. Men Desertec ökar inte medborgarnas inflytande, det är samma gamla gigantiska bolag som nu vill ta makten över energin, minska konkurrensen och minska människors inflytande över besluten. Bygger man dessutom på ockuperade områden och transporterar energin till EU blir det bara det senaste exemplet på exploatering och kolonialism, om än "miljövänligt".

En fördel med förnybar energi är att man kan bygga decentraliserat, vilket är perfekt för Sahara, eftersom öknen är oändligt stor och det blir dyrt att bygga vägar och elledningar kors och tvärs. Man kan bygga småskaligt, vilket gör att människor får makt över sin egen energiförsörjning och inte behöver betala stora bo-

lag för olja eller el, pengar som försvinner ut ur regionen lika kvickt som man tänder en lampa. Vi har redan sett exempel på hur Desertec hindrar fri konkurrens och stänger ute de som inte är med, i till exempel Portugal.

Självklart kan hela norra Afrika ställas om till att skaffa sin energi med solens och vindens hjälp, pålitliga medhjälpare som alltid finns tillgängliga, vilket knappast kan sägas om de energibolag som nu bygger upp Desertec. De har haft för vana är köra över lokala folkopinioner för att genomdriva gigantiska projekt.

Visst borde hela Sahara vara en fantastisk källa till ny förnybar energi, men det gröna sättet att utveckla den är att bygga för lokala behov, med många aktörer, gärna med egen-el. Endast då kan vi utnyttja alla fördelar med förnybar energi. Även export är en fantastisk möjlighet, men då i enlighet med lokalbefolkningens vilja och där en skälig andel av intäkterna går tillbaka till dem som bor där kraftverken byggs. Under inga omständigheter kan ockuperad mark användas utan medgivande från den ockuperade befolkningen, eller utan att den befolkningen får skörda frukterna av exploateringen. Detta har FN:s undergeneralsekreterare för rättsliga frågor, Hans Corell, och andra visat mycket tydligt.

Traditionellt har vi i västvärlden stulit olja, gas, mineraler och jordbruksmark från områden som ockuperats av oss själva. Man skall kalla saker vid dess rätta namn och att stjäla vinden eller solen från Västsahara är fortfarande stöld.

Carl Schlyter,
EU-parlamentariker
Miljöpartiet

CARL SCHLYTER

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-ickekommersiell-inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.